
PIOTR JEFIMOWICZ TODOROWSKIJ

(ur. 26 sierpnia 1925 r. w Bobryńcu, zm. 24 maja 2013 r. w Moskwie) – rosyjski reżyser i scenarzysta, aktor, kompozytor muzyki filmowej.

Weteran II wojny światowej. Dowódca kompanii moździerzy 47. Armii I Frontu Białoruskiego, z którą w maju 1945 r. doszedł aż do Łaby. Absolwent (1954 r.) wydziału operatorskiego Wszechrosyjskiego Państwowego Uniwersytetu Kinematografii im. S. A. Gierasimowa w Moskwie.

Przez 10 lat współpracował z wytwórnią filmową „Odessa”. W 1962 r. nakręcił swój fabularny debiut – dramat pt. „Nigdy”. Kolejny jego film „Wierność” z 1965 r. zdobył nagrodę na 22. MFF w Wenecji. W latach 1970–71 próbował swych sił jako aktor – zagrał w obrazach Marlena Chucyjewa i Grigorija Czuchraja. W 1983 r. za film „Romans polowy” został nominowany do Oscara w kategorii najlepszego filmu nieanglojęzycznego. Artysta był również muzykiem, akompaniował na gitarze m.in. Włodzimierzowi Wysockiemu i Bułatowi Okudżawie. Skomponował muzykę i napisał scenariusze do kilkunastu swoich filmów, m.in. „Romansu polowego”, „Dewizówki” i „Encore, jeszcze raz!”. W 2004 r. na podstawie autobiograficznej powieści reżysera („Вспоминай — не вспоминай. Лучшие годы нашей жизни”) nakręcono, pominowany do nagrody Emmy, serial telewizyjny „Студenci”. Jego syn Walerij Todorowski jest również znanym scenarzystą i reżyserem filmowym.

1. „Wierność” (1965)
2. „Miejski romans” (1970)
3. „Ukochana kobieta mechanika Gawryłowa” (1981)
4. „Romans polowy” (1983)
5. „Dewizówka” (1989)
6. „Encore, jeszcze raz!” (1992)
7. „Жизнь pełne uciech” (2001)
8. „Riorita” (2008)

ПЁТР ЕФИМОВИЧ ТОДОРОВСКИЙ

(родился 26 августа 1925 в Бобрыньце – умер 24 мая 2013 в Москве) – российский режисер, сценарист, актер, композитор музыки к фильмам).

Ветеран II мировой войны. Командир артиллерийской роты 47 Армии 1-го Белорусского Фронта, с которой в мае 1945 г. дошел до Лобы. Выпускник (1954) операторского отделения Всероссийского Государственного Университета Киноматографии им. С.А. Герасимова в Москве. В течение 10 лет соудничал со студией фильма «Одесса». В 1962 г. снял свой сюжетный дебют – драму «Никогда». Следующий его фильм «Верность» (1965) получил награду на 22 МКФ в Венеции. В 1970-71 пробовал своих сил в актерской профессии – снимался в картинах Марлена Хуциева и Григория Чухрая. В 1983 г. за фильм «Полевой роман» получил номинацию к награде Оскара в категории самого лучшего не-англоязычного фильма. Артист был также музыкантом, аккомпанировал на гитаре м.пр. Владимиру Высоцкому и Булату Окуджаве. Сочинил музыку и написал сценарии к нескольким десяткам своих фильмов – «Полевой роман», «Интердевочка» и «Энкор, еще раз!». В 2004 г., на основе автобиографической повести режиссера („Вспоминай — не вспоминай. Лучшие годы нашей жизни”), осуществлен, получивший номинацию к награде Emmy, телевизионный сериал «Студенты». Его сын - Валерий Тодоровский - также является известным сценаристом и режисером.

1. «Верность» (1965)
2. «Городской романс» (1970)
3. «Любимая женщина механика Гаврилова» (1981)
4. «Военно-полевой роман» (1983)
5. «Интердевочка» (1989)
6. «Анкор, ещё анкор!» (1992)
7. «Жизнь забавами полна» (2001)
8. «Риорита» (2008)